

بسم الله الرحمن الرحيم

حمایت از راه حل دو دولت، مغایرت با اسلام است!

(ترجمه)

خبر:

رئیس جمهور جوکو ویدودو در 10 اکتبر 2023م با بیان ضرورت حل ریشه‌ای مشکل فلسطین گفت: «ریشه مشکل اشغال سرزمین فلسطین توسط اسرائیل است. لازم است که این مشکل بر اساس معیارهای که سازمان ملل بر آن موافقت دارد، فوراً حل شود.» وی در این اظهارات، طبق معیارهای سازمان ملل، خواستار حل ریشه‌ای کشمکش دایر بین دو دولت شد و این مسئله را در 18 اکتبر 2023م در کنفرانس مطبوعاتی که در ریاض عربستان سعودی برگزار شده بود، نیز مطرح نموده چنین گفت: «اندونزی در قبال ادامه تلفات غیرنظامیان و ادامه بی‌عدالتی در حق مردم فلسطین، ساکت نخواهد ماند. زمان آن فرارسیده که جهان برای ایجاد همبستگی جهانی برای حل عادلانه مشکل فلسطین و اجرای معیارهای بین‌المللی متفق علیه، به پاخیزد.»

در 11 اکتبر 2023م شورای علمای اندونزی با صدور بیانیه‌ای، راه‌حل قضیه فلسطین را تشکیل دو دولت دانسته و چنین اعلام داشتند: «شورای علمای اندونزی از تمام تلاش‌های مردم فلسطین در راستای استقلال و ایجاد حاکمیت شان، برای این که بطور عادلانه و متمدانه احساس انسانیت داشته باشند، حمایت می‌کند. یکی از تلاش‌ها برای صلح بر اساس قطع نامه سازمان ملل در خصوص راه‌حل دو دولت متمرکز است. بنا براین، جنگ باید متوقف شده و تمام نیروها از جنگ دست بکشند. اسرائیل نیز باید تمام حقوق ملت فلسطین را به عنوان یک دولت دارای حاکمیت مستقل، به آنان بدهد. مناسب نیست که هیچ دولت دیگری جهت حمایت صهیونیست‌ها در ملحق سازی سرزمین فلسطین به اسرائیل، دوام جنگ را تحریک کند.»

تبصره:

1. درست است که منشأ مشکل فلسطین اشغال سرزمین‌های مبارک توسط رژیم یهود است؛ اما واگذاری حل مشکل فلسطین به سازمان ملل، مشکل را ریشه‌ای حل نمی‌کند؛ زیرا که اشغال فلسطین توسط یهودیان به دست انگلیس انجام شده است. چنانچه در 2 نوامبر 1917م انگلیس در وعده (بیانیه) بالفور حمایت خویش را از ایجاد "وطن ملی برای مردم یهود" در فلسطین اعلان نمود. فلسطین در آن زمان جزء قلمرو خلافت عثمانی بود و یهودیان هنوز در فلسطین در اقلیت بودند. وعده (بیانیه) بالفور در 2 نوامبر 1917م در نامه وزیر خارجه انگلیس آرتور بالفور به لرد روجیلد رهبر جامعه یهودیان انگلیس، ایراد شده بود، هدف آن نامه اطلاع‌رسانی به اتحادیه صهیونیست‌های بریتانیای کبیر و ایرلند بود. سپس در 29 نوامبر 1947م سازمان ملل پس از اعلان انحلال خلافت عثمانی در سال 1924م تأسیس دولت "اسرائیل" را در سرزمین‌های فلسطین اعلان نمود، که مبنی بر آن رژیم یهود 55% سرزمین فلسطین را صاحب شد و از آن پس همواره امریکا از منافع یهود حمایت و حفاظت می‌نماید. بنا براین، واگذاری حل قضیه فلسطین به سازمان ملل تنها منجر به تقویت رژیم یهود و دورساختن مسلمانان از سرزمین‌های شان می‌شود و بس. در واقع این رژیم یهودی از مادرش

انگلیس، از پدرش امریکا، با قابلیت سازمان ملل متولد شده است؛ پس چه گونه ممکن است که قضیه فلسطین را به کسی سپارد که خودش پدید آورنده این مشکل است؟

2. سرزمین مبارک فلسطین از زمان خلافت و دوران حکومت عدل حضرت عمر رضی الله عنه یک سرزمین خراجی بود. حقیقتی که تئودور هرتزل در واقع به آن اعتراف نموده است؛ به این دلیل که او نزد خلیفه عبدالحمید دوم آمد و سرزمین فلسطین را از وی مطالبه نماید. تئودور هرتزل به این هدف مبلغ 150 میلیون جنیه (پوند) استرلینگ طلا رشوه مخصوص برای سلطان، تصفیه حساب تمام مقروضیت خلافت عثمانی بالغ بر 33 میلیون جنیه (پوند) استرلینگ، ساخت یک ناو هوپیمابر به هزینه 120 میلیون فرانک، پرداخت قرضه 5 میلیون جنیه (پوند) استرلینگ بدون بهره و ساخت پوهنتون/دانشگاه عثمانی در فلسطین را به عنوان رشوه وعده داده بود؛ اما تمام این وعده‌ها را خلیفه رد نمود.

راه حل دو دولت به معنای واگذاری سرزمین‌های مسلمانان به یهودیان می‌باشد؛ کاری که البته حرام است. از طرف دیگر به معنی به رسمیت شناختن استعمار و سپردن سرزمین مبارک به مهاجمان است؛ کاری که البته ظلم است. بنا براین تنها راه حل، ریشه‌کن کردن رژیم یهود از فلسطین است و بس. اما این امر ممکن نخواهد بود؛ مگر این که مسلمانان تحت رهبر خلیفه واحد متحد شده و برای آزادی فلسطین اعلان جهاد نمایند. بنا براین موقف رئیس جمهور و شورای علمای اندونزی در مورد این مسئله، مغایر با شریعت اسلام می‌باشد.

نویسنده: محمد رحمت کورنیا - اندونزی

مترجم: محمد علی مطمئن